

Det Kongelige Nærings- og Fiskeridepartement

Postmottak@nfd.dep.no

Kysten av Nord-Norge, 11. februar 2020

JUSTERVESENETS SATSER

Det vises til Departementets brev av 10. februar. Det synes å være basert på samme logikk som Johan Herman Wessel bruker i sitt dikt om smeden og bakeren. Som kjent hadde byens smed forbrutt seg og skulle dømmes til døden. Men da byen bare hadde én smed, men to bakere, fattet byens råd den kloke beslutning heller å avrette en av bakerne. Departementet mener tydeligvis det er det samme hvem som betaler, bare budsjettet til Justervesenet oppfylles.

Det hevdes i svaret at det bare dreier seg om en liten økning. Da skylder vi å gjøre oppmerksom på at fra 2017 til 2019 er satsen økt med 460 %, eller fra 0,19 promille til 0,892 promille.

Det hevdes også at fortsatt er avgiften lav. Takket være at Departementet aksepterer at trålerne ikke oppfyller sine konsesjonsbetingelser, men eksporterer så godt som alle sine fangster ubearbeid ut av landet, er konkurransen om råstoffet intens. I tillegg møter norsk industri det samme råstoffet i markedene, der det ofte selges billig som dobbeltfryste eller «gamle» ferdigprodukt. Dette medfører at lønnsomheten i hvitfiskindustrien er hardt presset. Siste driftsundersøkelse, med tall fra 2017, viser et ordinært resultat før skatt på bare 0,5%. Råstoffkostnader utgjør i overkant av 70 % av bedriftenes kostnader. Når 0,0892 % av råstoffkostnaden nå går til Justervesenet, ville avgiften betydd mer enn 12 % av det gjennomsnittlige overskuddet i 2017. Tolv prosent av overskuddet kan ikke kalles lite.

Departementet har bestemt at hvitfiskindustrien i Norge skal subsidiere frysetrålerne og utenlandsk fiskeindustri.

Ut fra kjente tall for omsatte kvanta og omsetningsverdi for fryseterminalene i Tromsø, utgjør avgiften som frossenfisken belastes 1-2 % av det våre medlemmer betaler for sitt råstoff. Den fryste fisken fra trålere, autolinere og stor kystflåte utgjør omkring 40 % av norske fiskefangster. Følgelig kan ikke Departementets bestemmelse karakteriseres som annet enn blodig urettferdig.

Dersom det er slik at det er Departementets bestemmelse at våre medlemmer og samfunnene rundt skal utryddes, burde dette heller sies i klartekst enn å bedrive en kontinuerlig seigpining.

Vi observerer også at Departementet fratår våre medlemmer muligheten til å bidra til det grønne skiftet siden det systematisk støtter opp om eksport av ubearbeidet fiskeråstoff. Ved ikke å sørge for at lover, forskrifter og konsesjonsbetingelser etterleves, slik at fisken kan bearbeides i Norge, går nasjonen Norge glipp av flere tusen arbeidsplasser basert på våre bærekraftige fiskeressurser.

Med vennlig hilsen

Styret i Fiskekjøpernes Forening

Steinar Eliassen

(leder)

Arnold Jensen

(sekretær)